

**Актуален списък на делата във ВКС, свързани с организирана престъпност (мерки 41 и 42 от Плана за действие за изпълнение на препоръките от Доклада на Европейската комисия от януари 2017 г. в рамките на Механизма за сътрудничество и оценка),
месец декември 2021 г.**

Дело/докладчик/отделение/страни/предмет	Резултат
<p>17.09.2021 г. – н. д. № 532/2021 г., III н. о., докладчик: Димитрина Ангелова, чл. 159а от НК Делото е образувано по касационна жалба от защитника на подсъдимия С. Г. С. (обвинен за участие в организирана престъпна група, която си е поставила за цел извършване на престъпления, свързани с набиране на жени за сексуална експлоатация) срещу решението от 09.04.2021 г. по в.н.о.х.д. № 321/2019 г. на Апелативния специализиран наказателен съд (АСНС). С присъда от 14.05.2019 г. по н.о.х.д. № 4353/2018 г. на Специализирания наказателен съд (СНС) подсъдимият е признат за виновен в извършването на престъпление по чл. 321, ал. 3, т. 2 вр. ал. 2 от НК (участие в периода от 18.01.2018 г. до 27.04.2018 г. в ОПГ, създадена с користна цел и с цел извършването на престъпления по чл. 159а, ал. 1 и 2 от НК), като му е наложено наказание от 4 години „лишаване от свобода“. Оправдан е по първоначално внесеното обвинение за участието му в ОПГ за периода от неустановена дата на месец април 2016 г. до 17.01.2018 г. включително. С въззивното решение на АСНС присъдата на първоинстанционния съд е изменена в частта относно периода на извършване на престъплението, като подсъдимият е осъден за участие в ОПГ в периода от 07.03.2018 г. до 27.04.2018 г. Наложено на подсъдимия наказание е намалено на 1 година и 6 месеца „лишаване от свобода“. Отменено е приложението на чл. 57, ал. 1, т. 2, б. „в“ от ЗИНЗС по отношение на приведеното в изпълнение наказание на подсъдимия, наложено му по н.о.х.д. № 23223/2012 г. на СРС, като на основание чл. 57, ал. 1 т. 3 от ЗИНЗС е определен първоначален „общ режим“ за изтърпяване на това наказание. С касационната жалба се заявява наличието на всички касационни основания: нарушение на материалния закон, допуснати съществени нарушения на процесуалните правила и явна несправедливост на наложеното наказание, като се иска подсъдимият да бъде признат за невиновен и оправдан. Алтернативно се прави искане за налагане на най-лекото наказание при отлагане на неговото изпълнение по реда на чл. 66 от НК. Също така се прави искане да се вземе предвид времето, през което подсъдимият е бил с мярка за неотклонение „задържане под стража“.</p>	<p>С Решение № 60131/18.11.2021 г. ВКС реши: Оставя в сила решение № 260007 от 09.04.2021 г. по в.н.о.х.д. № 321/2019 г. по описа на АСНС. Решението не подлежи на обжалване и протест.</p>
<p>19.11.2021 г. – н. д. № 723/2021 г., III н. о., докладчик: Антоанета Данова, чл. 210 от НК Делото е срещу подсъдимите И. М. И. и Т. Д. В. за извършена измама и за сговаряне да се вършат в страна престъпления, за които е предвидено наказание „лишаване от свобода“ повече от 3 години и чрез които се цели да се набави имотна облага. Образувано е по касационна жалба на И. М. И. и по касационен протест срещу въззивна присъда от 27.01.2021 г. на АСНС по в.н.о.х.д. № 444/2020 г. С присъда № 28/17.07.2020 г. по н.о.х.д. № 749/2020 г. на СНС съдът признава:</p>	<p>Обявено за решаване.</p>

- Т. Д. В. за виновен за извършено престъпление по чл. 210, ал. 1, т. 1 вр. чл. 209, ал. 1 вр. чл. 20, ал. 4 вр. ал. 1 от НК, като го осъжда на „лишаване от свобода“ за срок от 1 година и 6 месеца, изпълнението на което е отложено за срок от 3 години; за невиновен да се е сговорил с И. М. И. и Д. С. А. да вършат в страната престъпления по чл. 209, ал. 1 от НК – измами, за които е предвидено наказание „лишаване от свобода“ повече от 3 години и чрез които се цели да се набави имотна облага, поради което го оправдава по повдигнатото му обвинение за престъпление по чл. 321, ал. 6 от НК;

- И. М. И. за виновен да се е сговорил с Д. С. А. да вършат в страната престъпления по чл. 209, ал. 1 от НК – измами, за които е предвидено наказание „лишаване от свобода“ повече от 3 години и чрез които се цели да се набави имотна облага, поради което и на основание чл. 321 ал. 6 от НК, чл. 36 и чл. 54 от НК му налага наказание „лишаване от свобода“ за срок от 3 години, като го признава за невинен и го оправдава по обвинението да се е сговорил за вършене на престъпления с Т. Д. В.; за виновен за извършено престъпление по чл. 210, ал. 1, т. 1 вр. чл. 209, ал. 1 вр. чл. 20, ал. 2 вр. ал. 1 от НК, като го осъжда на „лишаване от свобода“ за срок от 3 години.

С атакуваната въззивна присъда на АСНС е отменена първоинстанционната в частта, в която подсъдимият Т. Д. В. е признат за виновен в това да е извършил престъпление по чл. 210, ал. 1, т. 1 вр. чл. 209, ал. 1 вр. чл. 20, ал. 4 вр. ал. 1 от НК, като вместо нея е постановено:

- признава подсъдимия Т. Д. В. за невиновен да е извършил престъпление по чл. 210, ал. 1, т. 1 вр. чл. 209, ал. 1 вр. чл. 20 ал. 4, вр. ал. 1 от НК;

- изменя присъдата в осъдителната ѝ част по чл. 321, ал. 6 от НК относно времето и мястото на извършване на престъплението, като вместо това приема, че подсъдимият И. М. И. е извършил престъплението на 29.01.2018 г. на територията на Република България, гр. Левски;

- изменя присъдата в осъдителната ѝ част по чл. 210, ал. 1, т. 1 вр. чл. 209, ал. 1, вр. чл. 20, ал. 2 вр. ал. 1 от НК, като признава подсъдимия И. М. И. за невиновен в това да е извършил престъплението в съучастие с подсъдимия Т. Д. В., който да е действал като помагач;

- отменя присъдата в частта, в която подсъдимият Т. Д. В. е осъден за заплати в полза на държавата по сметка на СДВР една трета от сумата от 998,96 лв., направени в досъдебното производство разноски;

- потвърждава присъдата в останалата ѝ част.

С касационния протест се атакува въззивната присъда в нейната оправдателна част на основание чл. 348, ал. 1, т. 1 и т. 2 от НПК, като се иска да бъде отменена и делото да бъде върнато за ново разглеждане от друг състав на въззивния съд.

С касационната жалба се претендират всички основания по чл. 348, ал. 1, т. 1 – 3 от НПК и се иска отмяна на въззивната присъда по отношение на подсъдимия И. М. И. и връщане на делото за ново разглеждане на първа инстанция.

02.12.2021 г. – н. д. № 713/2021 г., III н. о., докладчик: Милена Панева, чл. 252 от НК

Делото е образувано по протест и по жалби от Ценко Ч., Мартин Ч., Димитър К. и Иван Й. Т. срещу

Обявено за решаване.

решение от 31.05.2021 г. по в.н.о.х.д. № 313/2018 г. на АСНС, с което е изменена присъда от 10.05.2018 г. на СНС. С нея Ценко Ч. е признат за невинен и оправдан по две от петте повдигнати обвинения – за ръководене на организирана престъпна група (ОПГ) съвместно с Мартин Ч., с цел да върши съгласувано в страната престъпления, създадена с користна цел; за извършване по занятие на банкови сделки, за които се изисква разрешение, като предоставял на физически лица парични кредити, от които получил значителни неправомерни доходи. Признат е за виновен за: отвлечане, като е осъден на 3 г. „лишаване от свобода“; за нанасяне на средна телесна повреда, за което е осъден на 3 г. „лишаване от свобода“; за палеж на лек автомобил, като е осъден на 3 г. „лишаване от свобода“. Определено му е едно общо най-тежко наказание – „лишаване от свобода“ за срок от 3 г., което на основание чл. 24 от НК е увеличено с една втора, а именно с 1 година и 6 месеца.

С присъдата на СНС Мартин Ч. е признат за невинен за ръководене на ОПГ съвместно с Ценко Ч. Признат е за виновен по обвинението, че е принудил другото да поеме имуществено задължение – да му заплати сумата от 1000 лева, като го заплашил с убийство, за което е осъден на 2 г. „лишаване от свобода“ и „глоба“ от 5000 лева. Признат е за виновен и за това, че като непълнолетен, но с възможност да разбира свойството и значението на извършеното и да ръководи постъпките си, с цел да принуди другото да поеме имуществено задължение – да му заплати сумата от 500 лева, го заплашил с увреждане на имущество, като е осъден на 3 месеца „лишаване от свобода“ и „обществено порицание“. Съдът го признава за виновен и за извършване на банкови сделки по занятие без разрешение в съучастие с Васил Ф., като е осъден на 1 г. „лишаване от свобода“, както и за нанасяне на средна телесна повреда в съучастие с Ценко Ч., като е осъден на 1 г. „лишаване от свобода“. С присъдата на СНС е признат за виновен и за това, че като непълнолетен, но с възможност да разбира свойството и значението на извършеното и да ръководи постъпките си, като извършител в съучастие с Димитър К. и Иван Й. Т. отвлякъл П. Р., като деянието е извършено от три лица, отвличеното лице не е навършило 18 г. и към него е проявена особена жестокост, за което е осъден на 4 г. „лишаване от свобода“. Признат е за виновен и за закана с убийство, като е осъден на „лишаване от свобода“ за срок от 3 месеца. Съдът определя на Мартин Ч. едно общо най-тежко наказание „лишаване от свобода“ за срок от 4 г., към което са присъединени наказанията „обществено порицание“ и „глоба“ в размер на 5000 лева.

С присъдата Иван Й. Т. е признат за невинен за участие в ОПГ и за виновен за това, че като непълнолетен, но с възможност да разбира свойството и значението на извършеното и да ръководи постъпките си, като извършител в съучастие с Димитър К. и Мартин Ч. отвлякъл П. Р., като деянието е извършено от три лица, отвличеното лице не е навършило 18 г. и към него е проявена особена жестокост. Осъден е на 4 г. „лишаване от свобода“.

Димитър К. е признат за невинен за участие в ОПГ и виновен за това, че като непълнолетен, но с възможност да разбира свойството и значението на извършеното и да ръководи постъпките си, като извършител в съучастие с Иван Й. Т. и Мартин Ч. отвлякъл П. Р., като деянието е извършено от три лица, отвличеното лице не е навършило 18 г. и към него е проявена особена жестокост. Осъден е на 4 г. „лишаване от свобода“.

Иван П. Т., Касъм К. и Сашо Д. са признати за невиновни и оправдани по обвинението за участие в ОПГ. Васил Ф. също е признат за невинен за участие в ОПГ, но е признат за виновен за това, че като извършител в

<p>съучастие с Мартин Ч. и без съответно разрешение извършвал по занятие банкови сделки. Осъден е на 1 г. „лишаване от свобода“, като изпълнението на наказанието е отложено с изпитателен срок от 3 години.</p> <p>С въззивното решение на АСНС присъдата е частично изменена и потвърдена в останалата част. Изменени са част от наложените наказания:</p> <ul style="list-style-type: none"> - на Ценко Ч. – едно общо най-тежко наказание от 5 г. „лишаване от свобода“; - на Мартин Ч. – едно общо най-тежко наказание от 7 г. „лишаване от свобода“ и „глоба“ в размер на 4000 лева; - на Иван Й. Т. и Димитър К. – наказания от по 5 г. „лишаване от свобода“. <p>С протеста са заявени касационните основания по чл. 348, ал. 1, т. 1 и т. 2 от НПК – нарушение на материалния закон и допуснато съществено нарушение на процесуални правила. Предлага се въззивното решение да бъде изменено в частта за потвърждаването на оправдателната присъда, с която Ценко Ч. и Мартин Ч. са признати за невиновни по обвинението за ръководене на ОПГ, а Димитър К., Иван Й. Т. и Иван П. Т. са признати за невиновни за участие в ОПГ, като делото бъде върнато за ново разглеждане от друг състав на АСНС.</p> <p>Във всички касационни жалби се сочат всички касационни основания по чл. 348, ал. 1, т. 1 – 3 от НПК – нарушение на материалния закон, допуснато съществено нарушение на процесуални правила, явна несправедливост на наказанието.</p>	
<p>08.12.2021 г. – н. д. № 790/2021 г., I н. о., докладчик: Елена Каракашева, чл. 354а от НК</p> <p>Делото е образувано по жалби от частния обвинител и граждански ищец Ю. С. Т. и от защитниците на подсъдимите Д. И. Д., К. Н. Н., Р. Й. Д. и С. Р. Д. срещу решението от 11.03.2021 г. по в.н.о.х.д. № 497/2020 на АСНС, с което е потвърдена присъда от 07.02.2020 г. по н.о.х.д. № 2497/2017 г. на СНС. С нея:</p> <ul style="list-style-type: none"> - Р. Й. Д. е признат за виновен в това, че от неустановена дата от началото на 2014 г. до 29.06.2016 г. в гр. Варна е ръководил организирана престъпна група с участници С. Р. Д., К. Н. Н., Л. И. Л. и Д. И. Д., като групата е създадена с користна цел и с цел извършване на престъпления по чл. 354а, ал. 1 и ал. 2 от НК на територията на гр. Варна – престъпление по чл. 321, ал. 3, пр. 2 и пр. 3, т. 1 вр. ал. 1 от НК, за което е осъден на 5 години „лишаване от свобода“; признат е за виновен и в извършването на престъпление по чл. 354а, ал. 2, т. 1 вр. ал. 1 от НК (без надлежно разрешително държал с цел разпространение високорисково наркотично вещество и деянието е извършено от лице, което действа в изпълнение на решение на ОПГ) , поради което му е наложено наказание „лишаване от свобода“ за срок от 4 месеца; определено му е едно общо най-тежко наказание в размер на 5 години „лишаване от свобода“; - С. Р. Д. е признат за виновен в това, че за времето от неустановена дата в началото на 2014 г. до 29.06.2016 г. в гр. Варна участвал в ОПГ с ръководител Р. Й. Д. и участници С. Р. Д., К. Н. Н., Л. И. Л. и Д. И. Д., като групата е създадена с користна цел и с цел извършване на престъпления по чл. 354а, ал. 1 и ал. 2 от НК на територията на гр. Варна – престъпление по чл. 321, ал. 3, пр. 2 и пр. 3, т. 2 вр. ал. 2 от НК, за което и на е осъден на „лишаване от свобода“ за срок от 3 години; признат е за виновен в извършването на престъпление по чл. 339, 	

ал. 1, пр. 6 от НК (държал боеприпаси за огнестрелни оръжия, без да има за това надлежно разрешение), поради което му е наложено наказание „лишаване от свобода“ за срок от 2 години; определено му е едно общо най-тежко наказание в размер на 3 години „лишаване от свобода“; активирано е наказанието „лишаване от свобода“ в размер на 5 месеца, наложено на С. Р. Д. по н.о.х.д. № 4943/15 на Районен съд – Варна; подсъдимият е признат за невиновен и оправдан по обвиненията за извършени в условията на реална съвкупност на престъпление по чл. 131, ал. 1, т. 8 вр. чл. 129, ал. 2 вр. чл. 20, ал. 2 вр. ал. 1 от НК и престъпление по чл. 216, ал. 5 вр. ал. 1 вр. чл. 20, ал. 2 вр. ал. 1 от НК – осъществени на 28.05.2015 г. в гр. Варна в съучастие като извършител с Д. И. Д., К. Н. Н. и С. И. С.;

- К. Н. Н. е признат за виновен в това, че за времето от неустановена дата в началото на 2014 г. до 29.06.2016 г. в гр. Варна участвал в ОПГ с цел да се вършат съгласувано в страната престъпления, за които е предвидено наказание „лишаване от свобода“ повече от 3 години, с ръководител Р. Й. Д. и участници С. Р. Д., К. Н. Н., Л. И. Л. и Д. И. Д., като групата е създадена с користна цел и с цел извършване на престъпления по чл. 354а, ал. 1 и ал. 2 от НК на територията на гр. Варна – престъпление по чл. 321, ал. 3, пр. 2 и пр. 3, т. 2, вр. ал. 2 от НК, за което му е наложено наказание „лишаване от свобода“ в размер на 3 години, изпълнението на което е отложено за изпитателен срок от 5 години; признат е за невиновен и оправдан по обвиненията за извършени на 28.05.2015 г. в гр. Варна, в съучастие като извършител с Д. И. Д., С. Р. Д. и С. И. С., в условията на реална съвкупност престъпление по чл. 131, ал. 1, т. 8 вр. чл. 129, ал. 2 вр. чл. 20, ал. 2 вр. ал. 1 от НК и престъпление по чл. 216, ал. 5 вр. ал. 1 вр. чл. 20, ал. 2 вр. ал. 1 от НК;

- Д. И. Д. е признат за виновен в това, че за времето от неустановена дата в началото на 2014 г. до 07.06.2016 г. в гр. Варна участвал в ОПГ с ръководител Р. Й. Д. и участници С. Р. Д., К. Н. Н., Л. И. Л. и Д. И. Д., като групата е създадена с користна цел и с цел извършване на престъпления по чл. 354а, ал. 1 и ал. 2 от НК на територията на гр. Варна – престъпление по чл. 321, ал. 3, пр. 2 и пр. 3, т. 2 вр. ал. 2 от НК, за което му е наложено наказание „лишаване от свобода“ в размер на 3 години; признат е за виновен в извършване на престъпление по чл. 129, ал. 2 вр. чл. 20, ал. 2 вр. ал. 1 от НК (в съучастие като извършител със С. И. С. причинил средна телесна повреда), за което е осъден на „лишаване от свобода“ в размер на 2 години, като е оправдан по обвинението деянието да е извършено в съучастие с К. Н. Н. и С. Р. Д., както и да е извършено от лице, което действа по поръчение на ОПГ по смисъла на чл. 131, ал. 1, т. 8 от НК; признат е за виновен в извършването на престъпление по чл. 216, ал. 1 вр. чл. 20, ал. 2 вр. ал. 1 от НК (в съучастие като извършител със С. И. С. повредил чрез механично въздействие чужда движима вещ – лек автомобил), за което е осъден на „лишаване от свобода“ за срок от 2 години, като е оправдан в частта на обвинението деянието да е осъществено при форма „унищожи“, да е осъществено в съучастие с К. Н. Н. и С. Р. Д. и да е извършено от лице по чл. 142, ал. 2, т. 8 от НК, което действа по поръчение на ОПГ; признат е за виновен и в извършването на престъпление по чл. 354а, ал. 2, т. 1 вр. ал. 1 от НК (без надлежно разрешително държал с цел разпространение високорисково наркотично вещество, като деянието е извършено от лице, което действа в изпълнение на решение на ОПГ, поради което са му наложени наказания „лишаване от свобода“ за срок от 5 години и „глоба“ в размер на 20 000 лева, като е оправдан по квалификацията престъплението да е извършено в условията продължавано

престъпление; определено му е едно общо най-тежко наказание в размер на 5 години „лишаване от свобода“, към което е присъединено наказанието „глоба“ от 20 000 лева;

- С. И. С. е признат за виновен в това, че на 28.05.2015 г. в гр. Варна в съучастие като извършител с Д. И. Д. причинил средна телесна повреда – престъпление по чл. 129, ал. 2 вр. чл. 20, ал. 2 вр. ал. 1 от НК, за което му е наложено наказание „лишаване от свобода“ в размер на 2 години, като е оправдан по обвинението деянието да е извършено в съучастие с К. Н. Н. и С. Р. Д., както и да е извършено от лице, което действа по поръчение на ОПГ; признат е за виновен и за това, че в съучастие като извършител с Д. И. Д. повредил чужда движима вещ – лек автомобил, за което е осъден на 2 години „лишаване от свобода“, като е оправдан в частта на обвинението деянието да е осъществено при форма „унищожи“, да е осъществено в съучастие с подсъдимите К. Н. Н. и С. Р. Д. и да е извършено от лице по чл. 142, ал. 2, т. 8 от НК, което действа по поръчение на ОПГ; определено му е общо най-тежко наказание в размер на 2 години „лишаване от свобода“, отложено за срок от 4 години.

Със същата присъда са осъдени и подсъдимите Д. И. Д. и С. И. С. да заплатят на гражданския ищец Ю. С. Т. сумата от по 10 000 лева, представляваща обезщетение за неимуществени вреди. Предявените от гражданския ищец срещу подсъдимите С. Р. Д. и К. Н. Н. граждански искове са отхвърлени изцяло.

С касационната жалба на частния обвинител и граждански ищец са заявени касационните основания по чл. 348, ал. 1, т. 1 – 3 от НПК. Претендира се отмяна на въззивното решение в частта за потвърждаване на присъдата, с която подс. С. Р. Д. и К. Н. Н. са признати за невиновни и се иска тяхното осъждане, алтернативно се прави искане за отмяна на атакувания съдебен акт и връщане на делото за ново разглеждане, както и уважаване на гражданския иск до пълния му предявен размер.

С касационната жалба на Д. И. Д. са заявени основанията по чл. 348, ал.1, т. 1 и т. 2 от НПК, като се иска отмяната на решението в частта, с която е осъден за престъпления по чл. 354а, ал. 1 и ал. 2, по чл. 321, ал. 3, пр. 2 и пр. 3, т. 2 вр. ал. 2 от НК и оправдаването му за тези престъпления. Иска се още да бъде оправдан за извършването на престъпление по чл. 354а, ал. 2, т. 1 от НК и преквалификацията му в престъпление по чл. 354а, ал. 1 от НК със съответно намаляване на наказанието.

С жалбата на К. Н. Н. са заявени всички основания за проверка по чл. 348, ал. 1 от НПК. Иска се при условията на алтернативност отмяна на атакуваното решение и оправдаване на К. Н. Н. или отмяна и връщане на делото за ново разглеждане, или изменяване на въззивното решение и намаляване на размера на наложеното наказание.

В жалбата на Р. Й. Д. и С. Р. Д. се сочат касационните основания по чл. 348, ал. 1, т. 1 и 2 от НПК. Претендира се отмяна на въззивното решение, с което е потвърдена присъдата на СНС в осъдителната част, като се прави искане за оправдаването на двамата подсъдими, алтернативно – изменение на обжалвания съдебен акт и прилагане на чл. 66 от НК спрямо Р. Й. Д. и С. Р. Д.